

Catherine L'Ecuyer va passar de tractar amb directius a tractar amb nens per descobrir els secrets de l'educació. Defensa que el desig de conèixer és el motor de la humanitat.

Eres consultora d'empreses.

I una de les preguntes que em tocava fer era: "Què és el que motiva les persones en la feina?" I vaig traslladar la recerca a l'àmbit dels nens. Què és el que els motiva? *El asombro*.

En català d'*asombro* en diríem *admiració o sorpresa*. Però què és "*educar en el asombro*"?

Admirar-se d'alguna cosa és el desig de conèixer. Quan un nen neix mai ha vist la seva mare, la veu per primer cop i se sorprèn. Sorprendre's és veure les coses per primera vegada, és no donar res per suposat. Per això els nens pregunten "per què?" tantes vegades. Admirar-se és el desig de conèixer des de dins cap enfora; no neix en les joguines, les pantalles, els sorolls, els càstigs ni els premis, neix a dins.

I com els fomentem aquesta capacitat?

No volem nens sense desig, acomodats i apàtics. I això és la conseqüència d'una saturació dels sentits, i d'haver bloquejat el desig amb el cercle viciós de la diversió. El nen aprèn des de dins cap enfora, i quan el bombardegem d'estímul de fora cap endins, el desig s'acomoda. I el nen deixa de sorprendre's i perd l'interès per aprendre.

Tenim poc temps per a ells.

Els nens el que més necessiten és estar amb els pares. Moltes coses que resten capacitat d'admirar-se al nen són conseqüència del fet de tenir-lo davant una pantalla perquè no ens arriben les hores. Els horaris laborals s'haurien d'adequar als de l'escola.

El mercat ens ofereix molts mètodes.

Ens hem convertit en víctimes de la indústria del consell empaquetat. Ens diuen què hem de fer perquè dormin els nens, perquè facin cas, perquè mengin bé, arribem a sospitar de la nostra competència com a pares i ens oblidem que tenim una sensibilitat que ens permet saber què hem de fer en cada moment, i que es desenvolupa a base d'estar amb el nen.

Fem nens consentits?

Un nen a qui l'hi donem tot ni tan sols té temps de desitjar les coses. Ho dona

"Els horaris laborals s'haurien d'adequar als de l'escola"

PERE TORDERA

"Als nens els bloquegem el desig amb el cercle viciós de la diversió"

tot per descomptat, que és el contrari de la capacitat d'admirar-se. Això el porta a l'arrogància, al cinisme. No valora les coses, no és agraït, és el nen tirà.

I com es posen els límits?

Cada família té el seu estil, decideix què es pot fer i què no, però si és que no s'ha de dir que no des del principi fins al final. Una mare deia: "Jo dic que no 53 vegades, pensant que havia aguantat i gua-

nyat". Doncs no, el segon dia a la mare cedi i els estem ajudant a ve-

Cal negociar amb els

Si no n'estem segurs i penso i t'ho dic", i però, una vegada decidim moure d'aquí. Mai sí perquè sí, o perdre

I l'autoritat com es c

L'autoritat no és ordi toritat no és una med re". Neix del vincle d pare desenvolupa an d'atendre les seves ne de 0 a 2 anys. I desq ments de la veritat, la El discurs dels valors què és "Això té valor "Avui té valor això i una altra cosa". Si bus dat i la bellesa, té mo

Cada nou llibre, incl pot acomplexar, si er ho fem bé.

Jo no dono receptes, per a què. Parlant dels positiu. Parlo de la n: portància del joc, del tar els ritmes. Busco r res en comptes de ser vegin amb recursos.

Estem massa estress

L'estress per fer-ho tot ta es deu a una sèrie d ple, que el nen pot ser i no és cert. Estem cre tives: això dels nens p que toquen el violonc

¿Estem problematit i la paternitat?

Hem de tornar al que i quedar-nos el que Per a ells és estar am i no fer plans massa c

Algun consell per a l'

Fora pantalles, anar c gi naturalesa, i deix: els nens s'avorreixi posaran a jugar, trob ran cargols i formigu i no s'avorriran.

CARLES CA
DIREC

